

STEKL

Celje - skladišče

D-Per

545/1978

1119780636, AVG2

COBISS o

GlasilO OZD STEKLARNE „BORIS KIDRIČ“ in STEKLARSKE ŠOLE
LETO 6 **ROGAŠKA SLATINA** **AVGUST 1978**

Pogovor z delegatom

»»PRIČAKUJEM PRELOMNICO...!««

Deveti kongres slovenskih sindikatov, ki bo oktobra v Mariboru, se naglo bliža. Na njem bodo delegati iz osnovnih organizacij ocenili prehojeno obdobje in načrtali pot nadaljnjega razvoja. Štiriletno obdobje od zadnjega kongresa, ki je bil v Celju, je vsebinsko tako bogato in razgibano, da delegatom ne bo težko razpravljati in oceniti, do kod smo prišli.

Biti delegat na takšnem zboru, kot je kongres slovenskih sindikatov, pomeni veliko priznanje in obvezo hkrati. Naš delegat na kongresu bo poslovodja pri peči Jože Kovačič. Z nekaj skopimi podatki vam ga predstavljamo in objavljamo krajši pogovor z njim.

Rodil se je leta 1937 v Prišlinu, s steklarno se je prvič srečal leta 1953 in opravljal do leta 1961 delo steklopihalca, ko je končal srednjo ekonomsko šolo. Leto dni pozneje je postal poslovodja pri peči. Tam dela tudi sedaj.

Jože Kovačič, naš delegat na 9. kongresu Zveze sindikatov Slovenije, ki bo oktobra letos v Mariboru.

9. kongres ZSS

VSEBINA:

Na nespremenjeni poti...	3
V skladu z načrti	4
Uresničene želje!	5
Nagrajena prizadevnost	7
Argusov sprehod	8
Stefan Boršič	9
Zdenka Inkret	9
Stanko Jutriša	9
Marija Mikuljan	10
Kadrovske zanimivosti	10
Jakob Inkret	11
Slavko Podhraški	11
Mladinska delovna brigada »Steklarji Jugoslavije« prvič v Sloveniji	12
Neločljivih 40 let	13
Medčloveški odnos	13
Zlata pravila za varno delo	14
Nagradna križanka št. 53	16

In še nekaj iz Jožetove sindikalne izkaznice! V sindikalno delo se je vključil leta 1970, ko je sprejel funkcijo v izvršnem odboru sindikalne organizacije. Potem je postal predsednik sindikalnega odbora pri pečeh. Odgovornost v sindikatu in nove naloge so se stopnjevale, ko je postal delegat konference sindikata v steklarni, predsednik občinskega sindikata delavcev nekovin in član občinske konference Zveze sindikatov občine Smarje pri Jelšah.

Pred seboj imamo torej že kar prekaljenega sindikalnega delavca, ki si je v osemletnem delu nabral dovolj izkušenj.

Razlike so očitne...

Kaj sploh pomeni biti sindikalni delavec in kako oceniti prehojeno pot v času, ko si prizadevamo dopolniti pojmovanje o sindikatu?

»Že v uvodu je treba reči, da si zelo različno razlagamo delo sindikata. Najprej bi namreč morali razločiti dejavnost sindikalnega vodstva in osnovne organizacije kot celote. Premnogi mislijo, da dela sindikat dobro, če je delaven predsednik ali če je delavna peščica ljudi, zbranih okrog njega.

Takšna pojmovanja so zgrešena, kajti preteklost je pokazala, da dobro delajo tam, kjer sodeluje vse članstvo in ne le posamezniki. Delati v sindikatu ne pomeni boriti se za ozimnico, za kakšen izlet ali za podobno zadevo. Seveda pa to ne pomeni, da moramo zanemariti skrb v zvezi s tem. Sedanje delo sindikalnega funkcionarja in celotne organizacije se razlikuje od njeovega nekdanjega dela.

V čem na primer?

»Sindikalni delavec v nekem odboru ali konferenci je organizator, ki v skladu z načrtano družbeno politiko išče nove rešitve in predloge, spodbuja članstvo, je okreten in dosleden, ko gre za resnične interese delavskega razreda.

Zivljenje naše osnovne organizacije sindikata je bilo razgibano, saj smo po sprejetju nove ustave in zakona o združenem delu dobili veliko več nalog in pristojnosti. Le ozreti se je treba nazaj in ne bo težko ugotoviti, koliko smo se v sindikatu ubadali z ustanavljanjem temeljnih organizacij združenega dela, z nagrajevanjem po delovnih rezultatih in s podobnimi vprašanji!«

»Mo torej bili zelo uspešni?

»Odkrito je treba reči, da smo poleg uspehov, ki jih ne gre zanemariti, ostali pri marsikateri nalogi nedorečeni. Ne v obrambo, ampak bolj v pojasnilo bi rekel, da vseh novosti nismo bili zmogni uresničiti že zaradi tega, ker smo se marsikje 'lovili'...«

Kaj storiti, da bi bilo boljše?

»Menim, da bo boljše takrat, ko bo vse članstvo sindikata svoje naloge dojelo v celoti in ko bo v veliko pomoč izvoljenim delegatom. Trdim lahko, da imamo kljub pomanjkljivosti,

ki se kažejo v premajhnem zanimanju posameznikov, z eno tretjino zajetih delavcev v vseh možnih organih samoupravljanja in v družbenopolitičnih organizacijah že dovolj veliko podlago za večji razmah dejanskega samoupravljanja. Nedvomno je tudi, da se bo to v tozidih še poglobilo. Veliko več pa bo treba storiti v delu delegacij. Dosledneje bomo morali uresničevati sklepe, ki smo jih sprejeli po samoupravnih poti. Le tako bo naraščalo zaupanje v sindikat.«

Premalo smo iskali pomoč

Leta nazaj je bilo slišati, da so se delavci pritoževali na razna republiška in zvezna sindikalna vodstva. Je bilo pritožb tudi tu, spodaj?

»Bile so...! Največ pritožb je bilo s področij, kot so delitev stanovanjskih posojil za zasebno stanovanjsko gradnjo, delitev osebnih dohodkov in dodatnih zaščitnih sredstev. Do teh pritožb smo se obnašali v sindikatu zelo odgovorno, saj smo pomagali iskati najbolj ustrezne rešitve. So pa bili tudi primeri, da sodelavci niso našli poti do sindikata. Najbolj očiten dokaz za to je bila poznana prekinitev dela. Takrat se prizadeti delavci niso obrnili za pomoč na sindikat. Vprašanje je bilo res pereče, toda njihov izbor poti v nobenem primeru ni bil pravi, saj niso izkoristili vseh samoupravnih poti. Moram pa tudi povedati, da so bile njihove zahteve nad stvarnimi možnostmi!«

Kako bi ocenil delo sindikalnih poverjenikov?

»Ko so vnašali to novost v delo sindikata, so snovalci zamisli imeli o tem točno predstavo, kaj želijo. Ta najbolj neposredno zamišljena vez med člani sindikata, da bi si po njih med seboj izmenjavali pomembne informacije, pa pri nas ni zaživel. Zato bomo morali vložiti v delo s poverjeniki še veliko naporov.«

Dobro obveščanje

Znana resnica je, da je močan le dobro obveščen človek. Kako daleč smo na tem področju in kaj bi bilo treba storiti za našo še boljšo obveščenost?

»Ni redek primer, ko imamo opraviti z informacijami iz 'prve' roke in iz 'dobro' obveščenih krogov. To so plodna tla za krojenje raznih novic, katerih cilj so dezinformacije. Od tod tudi občasni nesporazumi.

Naj izzveni ocena še tako kritično se mi zdi, da moramo na področju obveščanja popraviti marsikaj, saj se ne bi smelo zgoditi, da smo bolj obveščeni o dogodkih zunaj kakor pa v lastni hiši. Za gotovo vemo na primer, da smo dali za to ali ono samoupravno interesno skupnost toliko in toliko denarja, ne vemo pa, za kaj je bil ta denar porabljen! Zame osebno in še za marsikoga drugega obešen sklep na

oglasni deski še ne pomeni dobre obveščenosti. Obveščati bo treba tudi več v vsakdanjih neposrednih stikih med nami. Odveč bi bilo govoriti o tem, da vsak ne more krojiti informacij po svoje. Sistem informiranja bo zato treba izdelati bolj določeno!«

Se mnenje o »Steklarju«?

»Premalo je samo reči, da je naše glasilo opravičilo svoj obstoj. Menim, da ni bilo takšnih sestavkov, ki ne bi bili zaželeni na Steklarjevih straneh, čeprav je kdaj pa kdaj kakšen med njimi povzročil burjo. Če naj še naprej razvijam misel o našem glasilu, potem bi rekel, da v nobenem primeru ne gre pozabiti več sestavkov o delu samoupravnih interesnih skupnosti, o delegatih, o krajevni skupnosti, o proizvodnih, poslovnih, kadrovskih in še drugih vprašanjih. Na Steklarjevih straneh naj bi se pojavili sestavki, ki bodo nakazovali več možnih rešitev.

Da bomo uresničili vse to, pa menim, da bi moral biti Steklar bolj obsežen, kajti dobro obveščanje ni nikoli drago. Znebiti se moramo strahu, da o neki zadevi pač ne smemo pisati. Veliko pomoč bi lahko nudili vsi dejavniki v naši delovni skupnosti, če bi z načrtnim poročanjem omogočili bralcem sproti vedeti o zadevah, ki bodo predmet razprave na tem ali onem organu!«

Bazi ostane premalo!

Nič kolikokrat smo slišali pripombe, ki se mi zdijo močno utemeljene, da z delitvijo sindikalne članarine nekaj vendarle ni v redu. Soglašas?

»To vprašanje so sprožile razprave na raznih sestankih. Umevno je, da bo deljena sindikalna članarina na sindikalna vodstva tako kot doslej. Drugo vprašanje pa je, ali je razdeljena pravično. Menim, da ne. Premalo ostane osnovnim organizacijam, ki se pogosto ubadajo z velikimi finančnimi težavami, medtem ko nekatera vodstva po moji presoji porabljajo denar nesmotno!«

Se boš na kongresu oglasil v razpravi?

»Bom!«

O čem kaniš razpravljati?

»Priča smo nenehni rasti dajatev, ki iz dneva v dan močneje obremenjujejo gospodarstvo v korist negospodarstva. To povzroča odhajanje kadrov iz gospodarstva. Oglasil se bom v zvezi s temi vprašanji in morda o porabi sredstev v samoupravnih interesnih skupnostih, čeprav bi namo lahko bolj vplivali tudi naši delegati.«

Kaj ti pomeni kongres in kaj pričakuješ od njega?

»Vsak zbor, na katerem se dogovarjamo o vsem pomembnem za naše življenje in delo, je koristen. Kongres slovenskih sindikatov pa se mi zdi izredno pomemben. Analiziral bo preteklo štiriletno obdobje in ugotovil, do katere razvoje stopnje smo prišli. Na podlagi tega bomo začrtali nadaljnjo

pot za še bolj dosledno uresničevanje ustavnih določil, zakona o združenem delu in pred kratkim sprejetih partijskih dokumentov. Najbolj pričakujem prelomnico v smislu prehoda od

besed k dejanjem. Se pravi, pričakujem akcijo! Konkretno, pravočasno, odgovorno, brez primese praznih besed! Tudi mi pričakujemo enako, našemu sodelavcu — delegatu na 9. kon-

gresu Zveze sindikatov Slovenije Jožetu Kovačiču pa želimo plodno delo!

Pogovarjal se je in za objavo pripravil:

JOVO TIŠMA

Polletni finančni obračun našega gospodarjenja

NA NESPREMENJENI POTI...

V julijski izdaji »Steklarja« smo objavili rezultate v proizvodnji in zapisali, da so poleg teh tudi zelo pomembni podatki o našem poslovanju in gospodarjenju. Po opravljenem polletnem obračunu so sedaj na voljo ...

Leta 1977 smo naredili za prvo polletje finančni obračun po plačani realizaciji ali prodaji, v prvem polletju letos, seve, prav tako. V primerjavi z lanskim letom pa letos zasledimo bistvene spremembe v finančnih obračunih. Te se kažejo v drugačnem razporejanju dohodka. Medtem ko smo v preteklih letih izločali sredstva za družbeno prehrano in za gradnjo stanovanj iz dohodka, smo namenili ta denar letos iz čistega dohodka!

Povečati napore v preostalih letošnjih mesecih!

Drugačna delitev ustvarjenega dohodka, ko šele po poravnani obveznosti do sklada federacije za nerazvita območja, do rezervnega sklada in do krajevnih skupnosti izločamo denar za gradnjo stanovanj in za družbeno prehrano iz čistega dohodka, nam nalaga nove naloge.

V letošnjem prvem polletju smo izločili iz čistega dohodka 2.415.050 di-

narjev za gradnjo stanovanj in 1.791.718 dinarjev za družbeno prehrano. Če bi torej ostalo do konca leta vse tako, kakor je bilo v letošnjem prvem polletju, bi za ta dva namena izločili 8.413.536 dinarjev. To pa hkrati pomeni, da moramo do konca leta ustvariti več čistega dohodka, in to hkrati tudi pomeni, da bomo morali povečati napore v preostalih letošnjih mesecih.

Kakšna je finančna slika o našem gospodarjenju v prvem polletju?

Res je sicer, da zaradi širokega asortimana naših izdelkov ne moremo ocenjevati naše proizvodnje samo v kilogramih izdelkov, vendar je tudi to nekakšen kazalec, kako smo poslovali in kako gospodarili!

Če primerjamo lanskoletnih 636.848 kilogramov narejenih izdelkov v prvem polletju z letošnjimi 640.383 kilogrami, je to le za 0,6 odstotka več. Pomeni,

da smo v letošnjem prvem polletju praktično ostali na lanskoletni ravni!

Finančna, naj se tako izrazimo, slika v obliki tabele 1 je sicer ugodnejša, vendar ne gre prezreti resnice, da je doseženo bolj rezultat popravljenih cen našim izdelkom na domačem tržišču in na tujih tržiščih ter rezultat porasta vrednosti tujih plačilnih sredstev — predvsem marke Zvezne republike Nemčije, in manj rezultat resnično boljšega našega dela.

Tabela 1: Finančni kazalci o

Nedvomno je najvažnejša primerjava ostanka čistega dohodka za sklade. Tabela 1 kaže, da smo imeli v lanskem prvem polletju izgubo 715.437 dinarjev, letos pa smo ustvarili 2.339.464 dinarjev ostanka čistega dohodka. In če prištejemo k temu znesku še 1.791.718 dinarjev, ki smo jih porabili za družbeno prehrano, je to skupaj 4.131.180 dinarjev... Primerjajmo še lanskoletno neplačano realizacijo 4.958.047 dinarjev, ki je v glavnem povzročila v prvem polletju izgubo z letošnjo neplačano realizacijo 1.687.423 dinarjev, pa vidimo, da je tudi ostanek čistega dohodka letos enak lanskoletnemu. Razlika je le v tem, da je bil letos dotok denarja v našo blagajno hitrejši!

Precejšen skok beležimo letos v fakturirani ali zaračunani realizaciji, ki se je povečala za 26.317.537 dinarjev ali za 37,6 odstotka. Od tega zneska smo izplačali za naše osebne dohodke 10.926.886 dinarjev ali 33,9 odstotka več kot v istem obdobju lanskega leta.

Prav poslednja primerjava utrjuje misel, da smo v položaju, ki nas nikakor ne razbremenjuje skrbi o našem letošnjem končnem obračunu. Podatki so pravzaprav znamenje, naj povečamo napore pri delu, če si zares želimo izboljšati razmere. In v teh prizadevanjih nam je lahko v izdatno pomoč manjši porast porabljenih sredstev, ki so se v letošnjem prvem polletju povečala v primerjavi z lanskim prvim polletjem za 19,9 odstotka.

Obveznosti naraščajo...

Med obremenitvami pa beležimo tudi občuten porast obveznosti, saj so se

Tabela 1: Finančni kazalci našega letošnjega gospodarjenja v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta (v dinarjih!)

Kazalci poslovanja	Ustvarjeno v I. polletju		Indeks 78/77
	1977	1978	
Fakturirana realizacija	69.747.374,80	96.064.911,80	137,6
Neplačana realizacija	4.958.047,55	1.687.423,70	34,0
Celotni prihodek	64.789.327,25	94.378.385,30	145,6
Porabljena sredstva	30.324.120,10	36.375.155,65	119,9
Dohodek	39.094.579,25	57.273.461,00	146,5
Prispevki in davki iz dohodka	2.249.353,15	3.269.699,15	145,4
Del dohodka za druge namene	3.315.459,00	4.199.030,25	126,6
Čisti dohodek	33.529.767,10	49.804.731,60	148,5
Čisti dohodek za osebne dohodke	32.295.611,35	43.258.497,70	133,9
Ostali deli čistega dohodka	1.234.155,15	6.546.233,90	530,4
Čisti dohodek za stanovanjsko gradnjo	1.949.593,70	2.415.050,50	110,0
Čisti dohodek za prehrano		1.791.718,80	
Čisti dohodek — obveznosti federaciji za nerazvite in rezervni sklad	— 715.437,96	+ 2.339.446,60	

STEKLAR

davki iz dohodka povečali kar za 45,4 odstotka, obveznosti iz dohodka za druge namene pa so se povečale za 26,6 odstotka.

Iz tabele 2 je tudi razvidno, da so prispevki iz osebnih dohodkov v hitrejšem porastu od osebnih dohodkov, saj so se povečali za 30,6 odstotka, dočim so se naši osebni dohodki povečali za 23,3 odstotka. To pomeni, da prispevki naraščajo za 7,4 odstotka hitreje od osebnih dohodkov.

Povprečni mesečni osebni dohodek na zaposlenega je bil v letošnjem prvem polletju 4.202 dinarja in se je povečal v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta za 20,69 odstotka. V maju, ki je imel 189 delovnih ur, so bili povprečni osebni dohodki 4.400 dinarjev, v juniju pa 4.377 dinarjev.

Nedvomno je, da smo dosegli v le-

Tabela 2: Naši osebni dohodki v letošnjem in lanskem prvem polletju

(v dinarjih!)

Kazalci	Ustvarjeno v I. polletju		78/77 Indeks
	1977	1978	
Vkalkulirani bruto OD	32.493.230,55	40.732.856,95	125,36
Izplačani neto OD	23.041.713,40	28.390.442,90	123,21
Izplačani prispevki iz OD	9.451.517,15	12.342.414,05	130,59
Povprečni neto OD/1882 ur	3.482,55	4.202,95	120,69

tošnjem prvem polletju največji uspeh v izvozu, saj smo ob povečanju cen za 8 do 10 odstotkov in ob povečanju vrednosti tujih plačilnih sredstev iztržili 40.964.934 dinarjev ali 2.208.131 USA dolarjev. To pa pomeni v primerjavi z lanskeoletnim iztržkom v prvem polletju kar za 33 odstotkov več!

Vse naše izdelke smo izvozili na tržišča s čvrsto valuto. Največji odje-

malec naših izdelkov so Združene države Amerike s 26.528.000 dinarji ali s 65 odstotki celotnega izvoza. Na drugem mestu je Zvezna republika Nemčija z 10.629.000 dinarji ali s 26 odstotki izvoza, preostalih 9 odstotkov izvoza pa odpade na tržišča Kanade, Španije, Švedske, Japonske itn.

VOJO DJINOVSKI, dipl. inž.

Polletni obračun poslovanja v Steklarski šoli

V SKLADU Z NAČRTI

Prvo polletje je sicer že za nami, ker pa finančni obračun zahteva več časa, ga nismo mogli prej objaviti.

Povsem razumljivo je, da nas vse člane šolskega kolektiva zelo zanima, kakšen je bil naš poslovni obračun. Kako smo delali in koliko smo ustvarili, je prikazano v tabeli. Predvsem je treba pogledati izpolnitev sprejetega letnega plana, ki bi ga morali izpolniti polovico, stroški poslovanja pa bi morali biti pod polovico!

IZPOLNITEV LETNEGA NACRTA 1978

(dinarjev!)

Kazalci	Plan 1978	V I. polletju doseženo	Delež v %
1. Poraba surovin, energije, materiala	9.742.000	4.275.064	43,9
2. Proizvodne storitve	1.140.000	422.274	37,0
3. Stroški za reklame in reprezentanco	97.000	47.303	48,7
4. Drugi materialni stroški	245.000	101.741	41,5
5. Neproizvodne storitve	397.000	138.823	34,9
6. Ostali proizvodni stroški	814.000	540.277	66,3
7. Amortizacija	1.470.000	734.388	49,9
8. Porabljena sredstva	13.905.265	6.259.873	45,0
9. Dohodek	24.034.735	12.797.604	53,2
10. Celotni prihodek	37.940.000	19.057.477	50,2

DELITEV DOHODKA IN ČISTEGA DOHODKA

Kazalci	Plan 1978	V I. polletju doseženo	Delež v %
1. Doseženi dohodek	24.034.735	12.797.604	50,2
2. Družbene obveznosti iz dohodka	2.863.625	1.376.738	48,0
3. Čisti dohodek	21.171.110	11.420.866	53,9

Čisti dohodek smo razdelili na:

a) osebne dohodke	18.220.000	9.438.861	51,8
b) svobodno menjavo dela	251.800	125.900	50,0
c) stanovanjsko gradnjo	692.125	353.159	51,0
d) skupno porabo	646.864	561.182	86,8
e) poslovni sklad	1.000.000	750.000	75,0
f) rezervni sklad	360.521	191.964	53,2

Podatki za posamezne kazalce kažejo, da smo v prvem polletju poslovno rentabilno in tudi uresničili predviden celotni prihodek, dohodek in čisti dohodek.

V maju smo tudi pričeli z obračunavanjem naših osebnih dohodkov po novi analitični oceni delovnih nalog. Vrednost točke ocenjujemo za vsak mesec na podlagi doseženih proizvodnih rezultatov in ustvarjene prodaje, obračun vrednosti točke pa opravljamo po preteku tromesečja.

V prvem polletju je bil povprečni čisti mesečni osebni dohodek za vsa izplačila na zaposlenega 4.632,94 dinarjev, kar je v primerjavi z njim v lanskem prvem polletju za 17% več!

FRUMENCIJ WEILGUNY

Prevozi na delo in z dela

URESNIČENE ŽELJE!

Kolesa delavskih avtobusov so se zavrtela na progah, od koder prihaja na delo največ naših sodelavcev. S tem so se uresničile dolgoletne želje ne le tistih, ki so bili neposredno prizadeti, ampak tudi vseh nas, ki smo jim želeli lažje in primernejše prihajanje na delo in vračanje po delu na njihove domove...

Zdaj, ko smo z rezultati akcije za uvedbo delavskih avtobusov dokaj zadovoljni, morda že pozabljamo na prehojeno pot v zvezi s tem. Najbrž ne bo odveč, če se vendarle ozremo nekoliko nazaj!

Več let je vodil sindikat akcijo za organiziran prevoz naših sodelavcev na delo in z dela, a glej, vedno je nastel na gluha ušesa prevoznikov. Podobno je bilo tudi letos na pomlad, ko smo z akcijo znova začeli. Toda nismo se zadovoljili s pavšalno prevoznikovo oceno, temveč smo s povezavo vseh delovnih organizacij in krajevne skupnosti dokončno uspeli rešiti več kot deset let staro vprašanje.

Potem, ko smo se malo le oddahnili, lahko rečemo, da naše skupno delo ni bilo ravno lahko in da akcija ni še povsem končana, saj je še dovolj na-

ših sodelavcev, ki tudi upravičeno pričakujejo lažjo pot na delo in z dela.

Bile so težave

Začetek akcije je povezan z vprašalnikom, ki ga je izdelala in razpečala krajevna skupnost, da ugotovimo, koliko je takšnih delavcev, ki potrebujejo organiziran prevoz na delo in z dela. Delovne organizacije so se odzvale in kmalu je bil dogovorjen sestanek s predstavniki Izletnika iz Celja. Na sestanku 6. aprila letos je predstavnik Izletnika vztrajal pri tem, da bi prevoze zagotovili s pogodbenimi prevozi, kar je pomenilo polno plačilo pogodbenih obveznosti ne glede na to, če bi izkoristili avtobuse le polovično. To pa seveda za delovno organizacijo ni bilo sprejemljivo.

Nezadovoljni s predlagano odločit-

vijo smo se obrnili na Croatiatrans iz Zagreba. Razložili smo jim naše težave, katerim so prisluhli. In že smo mislili, da bo po sestanku z njimi, ki je bil 2. junija, ta naloga uspešno opravljena. Toda? Zataknilo se je tam, kjer smo najmanj pričakovali. Pri registraciji prog, saj jih ta hrvaški avtobusni prevoznik ni mogel registrirati brez pristanka Izletnika in drugih prevoznikov!

Ob razmišljanju tovarišev iz Croatiatransa, da nam pomagajo, se je odnos Izletnikovih delavcev na to zadevo pričel spreminjati in prišlo je do ponovnega sestanka kakšne tri tedne pozneje. Ponudili so nam precej ugodnejše pogoje od prvotnih, s katerimi pa se niso strinjali predstavniki delovnih organizacij. Ti so menili, da je treba urediti prevoze z rednimi avtobusnimi progami, ki bodo služile ne samo delavcem ampak tudi vsem drugim ob-

člani. Na podlagi takšnega stališča je bil znova sklican sestanek v Rogški Slatini z obema prevoznikoma — Izletnikom in Croatia-transom, da bi skupaj rešili to žgoče vprašanje. Oba sta izrazila pripravljenost, toda drug drugemu nista pustila registrirati prog čez republiške meje. Tako smo se znašli pred dokaj čudnim položajem in se spraševali: Kako naprej? Bo vse obviselo v zraku?

»IZLETNIK« CELJE
TOZD POTNIŠKI PROMET

Primestna linija: LUPINJAK—ROGAŠKA SLATINA—SMARJE—CELJE!

D	D	D	D	km	Postaje	D	D	D	D	D	D
1	2	3	4		Postajališča	5	6	7	8	9	10
4.20	5.05	12.20	15.30	—	LUPINJAK	4.20	5.05		12.20	14.45	
4.23	5.08	12.23	15.33	2	Dobovec	—	—		12.17	14.42	
4.26	5.11	12.26	15.36	4	Vidina rampa	—	—		12.14	14.39	
4.30	5.15	12.30	15.40	7	Rogatec	—	—		12.10	14.35	
4.34	5.19	12.34	15.44	10	Rjavica	—	—		12.06	14.31	
4.37	5.22	12.37	15.47	12	Rog. Slatina-Steklarna	—	—		12.05	14.30	
4.40	5.25	12.40	15.50	14	Rogaška Slatina	4.00	—	5.55	12.00	14.25	20.25
4.45	5.27	12.42	15.52	15	Ratanska vas		4.45	5.53		14.23	20.23
	5.30	12.45	15.56	17	Tekačevo			5.50		14.20	20.19
	5.33	12.48	16.00	19	Podplat			5.47		14.17	20.15
	5.34	12.49	16.02	21	Mestinje-Straček			5.46		14.16	20.13
	5.35	12.50	16.04	21	Mestinje »K«			5.45		14.15	20.11
	5.37	12.52	16.06	23	Belo			5.43		14.13	20.09
	5.40	12.55	16.10	26	Smarje pri Jelšah			5.40		14.10	20.05
			16.15	28	Halarjev hrib						20.00
			16.17	30	Sentvid						19.58
			16.22	33	Grobelno						19.53
			16.25	34	Stopče						19.50
			16.27	35	Šentjur-kmetijska šola						19.48
			16.28	37	Šentjur						19.47
			16.31	39	Vrbno						19.44
			16.34	40	Prožinska vas						19.41
			16.36	41	Opoka						19.39
			16.37	43	Štore						19.38
			16.40	45	Teharje						19.35
			16.45	48	CELJE						19.30

STEKLAR

Sporazuma pa ni bilo... Sedeli smo na sestanku in v mučnem vzdušju pričevali prevoznikove predstavnike ter čakali, kaj se bo iz vsega tega izcimilo. Tišino je pretrgal direktor celjskega Izletnika z zagotovitvijo, da bodo uredili prevoz delavcev na slovenski strani v najkrajšem času, za prevoz na hrvatski strani pa da se bodo dogovorili na skupnem sestanku predstavnikov Izletnika in Croatiatransa in tam našli skupno rešitev do 1. avgusta. In res so obljubo izpolnili delavci Izletnika, sporazuma s Croatiatransom pa še vedno ni bilo! Po daljši in nič kaj prijetni razpravi so končno na sestanku 2. avgusta letos le dosegli še sporazum s Croatiatransom.

Tako smo že zdavnaj začeto delo vendarle pripeljali h koncu in tako uresničili želje naših sodelavcev — žal ne še vseh! Kljub težavam, s katerimi smo se spopadali, smo vendarle zadovoljni s končnim izidom!

Kako do mesečne vozovnice?

Pogodbeni prevoz, žal, dopušča le prevoz delavcev, ki imajo mesečno vozovnico. Le-to si vsakdo lahko naroči v naši steklarni vsak 21. in 22. dan v mesecu pri Cvetki Gobec v poslovodski pisarni med 6. in 14. uro. Kadar kateri izmed navedenih dni sovpade z dela prostim dnevom oziroma s prosto

soboto, je naročniški dan predstavljen na naslednji delovni dan!

Priglasitev na nakup vozovnice je nepreklicna. Z njo naročnik dovoli, da se mu od mesečnega osebnega dohodka odtegne znesek 100 (sto) dinarjev kot njegov prispevek k plačilu mesečne vozovnice za prevoz na delo in z dela. Preostali del voznine, ne glede na ceno vozovnice, krije steklarna!

Nanovo zaposleni delavci, ki v prvem mesecu svojega dela še ne prejmejo osebnega dohodka — morajo si ga namreč z delom najprej zaslužiti, vplačajo lastni prispevek 100 dinarjev v blagajni!

Delitev vozovnic je 28. dan v mesecu oziroma naslednji delovni dan, če sovpade 28. dan v mesecu s dela prostim dnevom ali s prosto soboto. Prejemnik vozovnice potrdi njen prevzem s podpisom.

Kakor povsod tako je tudi pri prevozih z avtobusi potreben določen red. To nujno narekuje spoštovanje navede-

Primestna linija: SV. JURIJ—ROGATEC—STOJNO SELO—ROGAŠKA SLATINA¹

D L	D 2	D 3	D 4	D 5	D km	D km	Postaje Postajališča	D 6	D 7	D 8	D 9	D 10
4.00	5.10	12.10	13.40	20.40	—	—	Sv. Jurij	5.10	12.05	13.40	14.50	21.40
4.03	5.13	12.13	—	—	—	1	Sv. Jurij-most	—	—	13.37	14.47	21.37
4.06	5.16	12.16	—	—	—	2	Zabeherc-vrh	—	—	13.35	14.45	21.35
4.09	5.19	12.19	—	—	—	3	Gaberje-šola	—	—	13.33	14.43	21.33
4.12	5.22	12.22	—	—	—	4	Ciglenca »K«	—	—	13.31	14.41	21.31
4.15	5.25	12.25	13.50	20.50	5	5	Rogatec	5.00	11.55	13.30	14.40	—
4.17	5.27	12.27	—	—	—	6	Ciglenca »K«	—	—	13.26	14.36	21.31
4.19	5.29	12.29	—	—	—	7	Viča vas	—	—	13.24	14.34	21.29
4.21	5.31	12.31	—	—	—	8	Tlake most	—	—	13.22	14.32	21.27
4.23	5.33	12.33	—	—	—	9	Strmec	—	—	13.18	14.28	21.23
4.25	5.35	12.35	—	—	—	10	Grušovlje	—	—	13.18	14.28	21.23
4.27	5.37	12.37	—	—	—	11	Gradišče	—	—	13.16	14.26	21.21
4.29	5.39	12.39	—	—	—	12	Stojno selo	—	—	13.14	14.24	21.19
4.31	5.41	12.41	—	—	—	14	Zg. Sečevo	—	—	13.12	14.22	21.17
4.33	5.43	12.43	—	—	—	15	Cerovec-kapela	—	—	13.10	14.20	21.16
4.35	5.45	12.45	—	—	—	16	Cerovec-trgovina	—	—	13.08	14.18	21.13
4.36	5.46	12.46	—	—	—	17	Rogaška-bloki	—	—	13.07	14.17	21.12
4.37	5.47	12.47	—	—	—	17	Rog. Slatina	—	—	13.06	14.15	21.10
4.38	5.48	12.55*	—	—	—	18	Rog. Slatina-KORS	—	—	13.00*	14.12	21.07
4.40	5.50	12.50	13.58	21.00	10	20	Rog. Slatina-Steklarna	4.50	11.55	13.05	14.10	21.05

OPOMBA: ¹obratuje od ponedeljka do petka in prvo soboto v mesecu

*vozi do KORS-a in od KORS-a

DELAVSKA LINIJA: PREGRADA—BREZNO—ROGAŠKA SLATINA¹

D L	D 2	D 3	D 4	D 5	D km	D km	Postaje Postajališča	D 6	D 7	D 8	D 9	D 10
4.00	5.00	12.10	13.45	20.00	0	—	PREGRADA	5.00	—	13.43	14.47	21.52
4.04	5.04	12.14	—	—	2	—	Pregrada R.	—	—	13.39	14.43	21.48
4.08	5.08	12.18	—	—	6	—	Kostel	—	—	13.37	14.41	21.46
4.10	5.10	12.20	—	—	8	—	Druškovec I	—	—	3.35	14.39	21.44
4.12	5.12	12.22	—	—	11	—	Druškovec II	—	—	13.33	14.37	21.42
4.15	5.15	12.25	—	—	14	—	Hum na Sutli	—	—	13.30	14.34	21.39
4.17	5.17	12.27	—	—	16	—	Prišlin	—	12.27	13.28	14.32	21.37
4.18	5.18	—	—	—	—	—	Poredje I	—	12.26	13.27	14.31	21.36
4.20	5.20	—	—	—	0	—	BREZNO	—	12.24	13.25	14.29	21.30
4.22	5.22	12.29	—	—	2	—	Poredje	—	12.22	13.23	14.27	21.28
4.25	5.25	—	—	—	18	4	Prišlin	—	12.19	13.20	14.24	21.25
4.30	5.30	12.31	—	—	19	5	Mali Tabor	—	12.14	13.15	14.19	21.20
4.34	5.34	12.35	—	—	20	6	Most na Sutli	—	12.10	13.11	14.15	21.16
4.40	5.40	12.41	14.05	—	22	8	Steklarna	—	12.05	13.06	14.10	21.11
4.43	5.43	12.44	—	—	23	9	Rog. Slatina	4.00	—	13.03	—	21.08
4.46	5.46	12.47	—	20.35	24	10	KORS	4.46	—	13.00	—	21.05

¹OPOMBA: obratuje vsak delovni dan

nega postopka pri vplačevanju in prevzemanju vozovnic.

Ker pa se včasih vendarle utegne zgoditi tudi to, da kdo vseeno ne bo kupil vozovnice pravočasno, naj povejmo, da bo to mogoče storiti pri samih prevoznikih. Seveda, za polno ceno vozovnice.

Z ureditvijo prevozov na delo in z

delu je bilo tudi treba na drug način urediti izplačevanje denarja za prevozne stroške z lastnimi prevoznimi sredstvi, to je kilometrino po 0,70 dinarja za prevoženi kilometer. Naši delegati so na 9 skupni seji delavskih svetov tozgov in delovne skupnosti skupnih služb sklenili, da s 1. avgustom ustavimo izplačevanje omenjene

kilometrino tistim delavcem, ki stanujejo ob novih avtobusnih progah ozioroma, ki stanujejo tako blizu njih, da zanje ne bi bilo smotno še nadalje plačevati kilometrino za prihajanje na delo in odhajanje z njega z lastnimi prevoznimi sredstvi!

ANTON SOVING

Mladi gostje Rakovice

NAGRAJENA PRIZADEVNOŠT

Zaradi obilice prispevkov za julijsko izdajo »Steklarja« objavljamo Brankin setavek z zamudo. Menimo namreč, da bo zaradi zanimivosti in zaradi tega, ker smo pred obiskom Beograđanov v Rogaški Slatini in pred pobratenjem njihove in naše krajevne skupnosti, objavljen kot nalašč! Hkrati pa se opravičujemo mladim v Rogaški Slatini, ki smo jih pomotoma preimenovali v skupino maturantov Steklarske šole.

UREDNIŠTVO

Prizadevanja mladih Rogaške Slatine niso ostala neopazna, saj krajevna skupnost spremlja njihovo delo. Mladi so se pred nekaj leti resnično prebudili iz dolgoletnega spanca, pa zato pomeni odločitev krajevne skupnosti, da 32 mladim omogoči obisk ene med večjimi krajevnimi skupnostmi v občini Rakovica »Miljkovački izvori« s približno 7.000 prebivalci, veliko priznanje za vložene napore v številne uspešno izvedene akcije . . .

Prve stike s krajevno skupnostjo »Miljkovački izvori« so navezali predstavniki krajevne skupnosti Rogaška Slatina, ko so jo obiskali leta 1977, povratni obisk pa je bil letos. In to je bilo znamenje za navezovanje še tesnejših in širših stikov med dvema krajevnima skupnostima!

Sprejem, da malo takšnih!

Na železniški postaji v Beogradu so nas v sredo, 24. maja pričakali predstavniki mladinske organizacije in krajevne skupnosti »Miljkovački izvori« iz Rakovice.

Po izmenjavi pozdravov smo se s posebnim avtobusom odpeljali v gostiteljevo krajevno skupnost, kjer so nas seznanili s programom našega bivanja in nas razporedili med gostitelje, katerih gostje smo bili naslednje dni. Ker je imel vsak med nami svojega spremljevalca-mladinca, smo hitro navezali prijateljske stike med seboj. Moram reči, da so našj gostitelji kar tekmovali, kateri med njimi nam bo ponudil boljše pogoje in prijetno bivanje v Rakovici.

Naš prvi obisk je bil namenjen veliki šoli »Ivo Andrić«, kjer nam je

ravnatelj šole spregovoril o njeni zgodovini in o delu v njej.

V popoldanskih urah smo si ogledali veličastno kulturno manifestacijo, ki jo je priredila mladina Rakovice ob sprejemu Titove štafete. Nastopili so godba na pihala Titove garde, več kot sto pevcev, poznani recitatorji iz Beograda in drugi.

Enkratno doživetje

Veliki praznik mladih — dan mladosti 25. maj — se je pričel praznično. Gostitelji so nam pripravili praznični zajtrk. Potem smo se z avtobusom odpeljali na Avalo. Tam smo si ogledali spomenik leta 1964 v letalski nesreči umrlih sovjetskim herojem, ki so se dvajset let pred tragičnim dogodkom borili z našimi partijskimi enotami za osvoboditev Beograda, ogledali smo si tudi grob neznanega junaka in se še popeljali na vrh 200 metrov visokega televizijskega stolpa.

Opoldan smo si ogledali veliko tovarno avtomobilskih motorjev »21. MAJ«. Tam sta nas sprejela predsednik mladinske organizacije Rakovica in sekretar zveze komunistov tovarne. V

prostorih družbene prehrane so nam pripravili kosilo.

Najbolj nestrpno pa smo pričakovali večer, ko smo si ogledali veliko manifestacijo, ki jo mladi Jugoslavije prirejamo tovarišu Titu v počastitev njegovega rojstnega dne . . . No, v večernih urah je napočil tudi ta trenutek! Z avtobusom smo se odpeljali na stadion JLA — na prizorišče srednje slovesnosti. Bilo je to enkratno doživetje. Obažlovali smo le, da smo bili prikrajšani za prihod in sprejem štafete in da nismo videli tovariša Tita, kakor je to bilo pretekla leta.

V poznih večernih urah smo si ogledali še stari del Beograda, ki je v nočnem vrvežu zelo zanimiv . . .

Štafeta steklarskih delavcev Titu

Šestindvajsetega maja smo se odpeljali na obisk v muzej »25. maja«. V njem so razstavljena darila, ki jih je naš tovariš Tito prejel od državljanov med svojimi obiski pri njih ali med njihovimi obiski pri njem. Najprej smo si ogledali kratko filmsko reportažo o Titovem sprejemu na Kitajskem, med ogledovanjem v muzeju pa so najbolj pritegnile našo pozornost razstavljene štafetne palice, med katerimi smo opazili tudi kristalno štafeto, ki so jo leta 1960 podarili steklarski mladinci. Tudi velika kristalna vaza, podarjena Titu za rojstni dan, je med razstavljenimi darili!

Istega dne nas je sprejel predsednik skupščine občine Rakovica. Seznanil nas je z zgodovino kraja, z njegovo gospodarsko dejavnostjo, s šolstvom in s kulturnim življenjem v Rakovici. Prijazni domačini so z odgovori na številna vprašanja potošili našo radovednost o tem in onem.

Na poslovilnem kosilu domačinov v osnovni šoli smo mladincem — gostiteljem podelili darila, ki so nam jih

dal Zdravilišče in Steklarska šola, mladinski organizaciji »Miljkovački izvorik« pa smo izročili spominsko vazo, darilo steklarne »Boris Kidrič«.

Še se bomo srečali

Po podelitvi daril ravnatelju šole in kuharicam, ki so za nas nadvse skrbno pripravile kosilo, je ravnatelj v poslovljni besedi izrazil željo in pričanje, da bo tudi njihova mladina obiskala naše mesto, posebno pa

osnovno šolo »Boris Kidrič« v Rogiški Slatini in šolo v Podčetrtku.

Zvečer smo se poslovili od naših gostiteljev in se odpeljali na železnisko postajo v Beogradu. Slovo je bilo nepozabno: vzkliki, pesem, kolo in tudi kakšna solza... Kako tudi ne, ko pa je bilo v tako kratkem času skovano prenekatero prijateljstvo, ki bo ostalo trajno!

Ob vsem kar mlad človek občuti v drugem okolju, v drugi republikli, se zaveš, kaj je to bratstvo in enot-

nost v pravem pomenu te besede. To je izročilo socialistične revolucije in zanj se je vredno bojevati vedno in vsepovsod.

Na ponovnem srečanju z mladimi iz Rakovice, ko bomo gostitelji mi, bomo obudili spomine na naše prijeto tridnevno bivanje v našem glavnem mestu in še bolj poglobili bratstvo med našimi narodi in narodnostmi.

BRANKA STOJSAVLJEVIĆ

Problemček tu, problemček tam...

ARGUSOV SPREHOD

Vsakomur ni bilo dano, da bi užival blagodeti poletnih dni in v njih izmenično »pekeli« vse svoje dele telesa in tako segrete namakal v slani vodi. Mednje sodim tudi sam, saj zaradi potepanja pač ni ostalo časa za kaj takšnega. Moja velika sreča v nesreči pa je bila, da mi narava ni prisodila zvišanja telesne temperature kako drugače... Na primer tako, kakor nekaterim našim štipendistkam, ki so v iskanju zaposlitve tekale čez drn in strn. Njim so poleg temperature povišali tudi srčni utrip! Kako tudi ne bi, ko pa ni bilo jasno, kam sodijo po triletnem šolanju. »Pomota« se je vrnila v pogodbo o štipendiranju, in tik pred zdajci bi morali presoditi, kako in kaj...!

Ko mi je prišla ta zadevica pred oči, sem zazijal od presenečenja in si rekel: »Glej, Argus, še tako preproste zadeve znajo postati hudirjevo zamotane! Razvozlati jih bo treba, mi je vrtalo po glavi. Toda, kako?! Pa mi je nek neviden glas šepnil na uho: »Kaj si beliš glavo, trapec, ko pa je vse tako preprosto, kot pasulj!«

Ob spoznanju, da z menoj le ni vse tako v redu, kot sem si bil mislil, sem sramežljivo zaprosil za razlago. »Pismen moraš biti, dragec! Saj so takšna in podobna vprašanja tako lepo napisana v ustavi!«

»Hvala lepa!« sem bolj zamrmral in si hkrati obljubil, da bom poslej preverjal še tako zamotane zadeve, da o preprostih niti ne govorim, kajti prav slednje nam najbolj grenijo življenje.

Razlago o preprostosti po fiziolozi sem vzel preveč dobesedno, pa sem se odpravil v družbeno prehrano, da bi preveril resničnost o tem, da je pasulj sila preprost. Obdan s smolo, ki se me je držala tiste dni, sem naletel namesto na fiziolozi — včasih smo jim rekli kranjske — klobase. Izčrpan po napornem »špinciranju« bi se mi kakšna kalorija kar zelo prilegala. Toda...! Toda, spodletelo mi je, ker sem pozabil vzeti s seboj plinsko masko. Brez

te pa je bilo »dehteček«, klobase vse prej kot z užitek v želodec zložiti.

In vendar sem si še naprej prizadeval potešiti lakoto. Odločil sem se za nov poskus, bi rekel, hokus pokus... Ker vloženi testenin ne zaužijem za noben denar, sem potegnil debelejši konec. Ne vem, če so bile tiste testenine vložene, vem pa, da so bile dobro kisle...! Ker pa nimam glist, sem se poslovil od prostorov za družbeno prehrano v rahlem upanju, da bo v bodoče podobnih »specialitet« vse manj!?

Toda, kaj hočemo!? V tem mesecu je sploh nekaj čudnega z obnašanjem nevidnih bitij...! Pred nekaj tedni so se vrhotalpila v steklarino in sedaj z nekakšno čarobno močjo silijo k »boljšim« poslovnim rezultatom. Eno med njimi je videlo veliko nevarnost za steklenice, ki so bile — nedolžnice — zložene na pravem mestu. Da ne bi

prišle v roke kakšnemu »nepridpravu«, jih je to nevidno bitje odstranilo — vse, do zadnje! Pustilo je samo majhno sled v obliki spremnega listka...

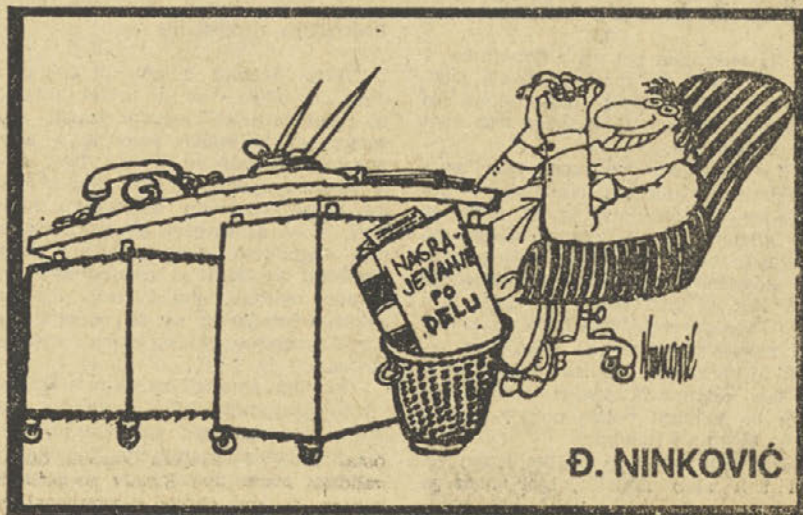
Naj se ve, da je »pogreb« opravljen, steklenice na »varnem«, njihov rojstni list pa naj potrjuje, da je bilo na delu še nevestno bitje!

Stanovanjska vprašanja so vedno pritegovala mojo radovednost. In vselej sem bil v skrbeh, kako bomo »hudo« štisko razrešili... Tudi to me je zanimalo, ali bomo dobili vsi stanovanja v novem bloku, in ali bomo tista, ki so že rabljena, morebiti zace-li odpisovati.

Taka, rabljena stanovanja so nam vendarle samo v napoto, saj je tako zoprno, če si komu upajo reči: »Ali bi se vselil vanj?« Kdo pa še hoče v stanovanje, ki nima vseh značilnosti najnovejše mode.

Tako se je v moji glavi izoblikoval

IZPOSODJENO IZ »VEČERA«

Đ. NINKOVIĆ

nov predlog. Ni še čisto konkreten ali določen, Z majhnimi popravki pa bi utegnil biti zelo (ne)uporaben... Namesto točkovanja, ki temelji na raznih kriterijih, naj bi točkovali »lepote« napake stanovanja. Na tej osnovi bi dobili naravno izbiro kandidatov za

stanovanja. Potlej nam ne bi bile več potrebne prošnje za dodelitev stanovanja, ampak bi potrebovali prošnje, naj ne bi prišli v poštev za vselitev v kakšno izmed stanovanj s takšnimi napakami! Ker pa je stanovanje z napakami vedno manj, bo po taki poti

stanovanjskega prostora kmalu na pretek...!

Mojega prostora za to izdajo časopisa je konec, pa vam tako za sedaj pošiljam prostorsko neomejene pozdrave!

VAS ARGUS

Naši upokojeni sodelavci

ŠTEFAN BORŠIČ

Komaj 39-letni Stefan Boršič se je poslovil od steklarske pipe. Po dvajsetih letih dela v steklarni je bil zaradi zrahljanega zdravja prisiljen predčasno zapustiti svoje sodelavce. Z invalidsko upokojitvijo mu je prenehalo delovno razmerje.

Pred zaposlitvijo v steklarni je Stefan okusil sezonsko in težko delo v opekarni v Bjelovaru. »Sprva si nisem mislil, da bom ostal tukaj. Vroče je

pri peči in težko je to delo, sem si dejal takrat. Ščasoma pa sem to delo vzljubil in zdi se mi, da je teh dvajset let kar zdrvelo. Ni mi žal, da sem se po zgledu na prijatelje odločil prav za steklarno. Res, da smo pešačili po uro in več na delo in z dela in neštokrat prekoračili Sotlo. Bilo je težko, a lepo hkrati. Sedaj pa je sodelavcem veliko lažje. Imajo organiziran prevoz. In prav je tako!

Se bi rad opravljal svoj steklarski poklic, toda kaj hočemo, če vselej ni tako, kakor si želimo!« je povedal Stefan.

Stefan Boršič je zadovoljen s pomočjo kolektiva, ki mu je odobril posojilo, da si je, kakor sam pravi, zgradil domek. »Zdravje in skromna pokojnina, pa bo šlo,« je še dodal.

Zelimo, da bi mu res!

FRANC KOMERICKI

ZDENKA INKRET

»Dolga leta in tako kratka, da se sam ne zavedaš, kolikokrat ti je zvočni signal v tovarni naznanil začetek in konec delovnega dneva. In koliko si bil med sodelavci! Skorajda več kakor doma!

Tako je bilo včasih, ko smo delali vse na roko; peš' seštevali in množili. O kakšnih »mašinah« se nam še sanjalo ni...« pravi naša, pred kratkim upokojena sodelavka Zdenka Inkret.

Kot hči steklarske družine se je dvoletna Zdenka v naročju staršev preselila iz Zagorja ob Savi v bližino naše steklarne. Oče, steklobrusilec, je hotel, da se tudi hči prikloni steklarni. In Zdenka je postala najprej brisalka in nato pregledovalka stekla.

Tudi po osvoboditvi je prišla za enako delo. Kot zavedna skojevka in vestna delavka je bila poslana na seminar, ki ga je uspešno opravila, na-

kar je bila premeščena v oddelek za obračun osebnih dohodkov. S krajšo prekinitvijo je opravljala Zdenka to delo vse do upokojitve.

Sedaj, ko je upokojena, si Zdenka želi predvsem zdravja, ki ji doslej ni bilo najbolj naklonjeno. Tudi nekdanji sodelavci ji želimo okrepitev zdravja, prijetno počutje doma in dolgo uživanje sadov svojega dela!

FRANC KOMERICKI

STANKO JUTRIŠA

Zidar-šamoter Stanko Jutriša.

Sestnajstletni mladenič Stanko se je, kakor številni drugi okoličani, odločil, da bo nekega dne postal steklopihalec. Leta 1947 se je zaposlil v steklarni »Straža« Hum na Sutli kot stiskalec — odnašalec. Pa se mu je postavila po robu bolezen in mu onemogočila uresničiti zastavljeni cilj. Moral je spremeniti delo. Toda steklarska peč ga je vabila. Zato se je odločil ostati v njeni bližini. Izučil se je za zidarja-šamoterja in si v tem poklicu pridobil kvalifikacijo.

Dvanajst let pozneje je Stanko postal član kolektiva Steklarske šole in ostal v njej, v svojem poklicu, do invalidske upokojitve. Kmalu po prihodu v novo delovno okolje je premagal za-

četne težave. Potem je nemoteno, vestno ter strokovno uspešno opravljal svoje delo. Kljub temu pa določenih težav ni bilo konec. Njegov dom in družina sta bilj oddaljeni od Steklarske šole 11 kilometrov. Zaradi tega se je nič kolikokrat zgodilo, da se je moral podati na delo kar peš...!

Kljub poznanim težavnim delovnim razmeram takratnega podpečja, kjer so poleg vročine zastupljali delavce še generatorski plini, je Stanko Jutriša skoraj dvajset let uspešno opravljal tudi najbolj zahtevne naloge. Zrahljano zdravje pa je bpovalo odločitvi, da se — čeprav nerad — odpravi v invalidski pokoj in poslovi od svojih sodelavcev. Zelimo mu izboljšanje zdravja in dolgo upokojsko dobo!

TONE KLOKOČOVNIK

MARIJA MIKULJAN

Prvega avgusta je naša sodelavka Marija Mikuljan odšla v zaslužen pokoj. Leta 1949 jo je pripeljal v steklarstvo njen oče, dolgoletni naš sodelavec. Sprva je opravljala vsa mogoča dela po naših obratih. Kakor hitro pa se je pokazala priložnost za uk v brusilnici, jo je Marija izkoristila. Po nekaj mesecih pridnega učenja pri pokojnem Ignacu Drimlu je šla v brigado. Uspešnost pri delu, ki ga je opravljala, potrjuje naziv udarnika, kakršnega so podeljevali tistim, ki so takrat precej napete norme presežali za več kot deset odstotkov.

Poleg rednega dela v steklarni je Marija hodila tudi na udarniško delo na ekonomiji v Pristavi in na Čoholi. »Nič ni bilo težko. Prej bi rekla, da je bilo to delo zelo koristno in na nek način prijetno, saj smo tudi zunaj

tovarne hoteli prispevati svoj delež k razvoju naše družbe...

In ko se oziram sedaj nazaj, kar verjeti ne morem, da je vse tako hitro minilo in da ne bo treba več na šiht,« se veseli Marija. »Naj bo tako, samo da bo zdravje!«

Tudi mi se pridružujemo Marijini želji...

FRANC KOMERIČKI

Steklobrusilka Marija Mikuljan.

KADROVSKE ZANIMIVOSTI

Objavljamo pregled novih sodelavcev in nekdanjih sodelavcev, ki so prišli med nas v juniju in juliju, oziroma, ki so ta čas zapustili naše delovno okolje.

Tozd osnovna izdelava

Prišli: krogličarji Martin Belcer in Josip Podhraški, odnašalci: Zvonko Jug, Josip Krklec, Josip Miklavžič, Stanko Majcenič, Boris Podhraški, Dragoslav Staletič, Stanislav Sket, Josip Spiljak, Branko Spoljar, Slavko Stih in Vlado Vrabec.

Odšli: krogličar Miroslav Halužan in Andrej Lončarič, ki sta umrla; nabiralec dna Stefan Boršič, mojster Ivan Halužan in mojster Vili Jugovar — upokojeni; odnašalci Franc Bek, Bejtuš Muji in Josip Starček — na odsluženje kadrovskega roka v JLA; odnašalci Jože Gradecki, Ivan Gorfenik, Franc Lampret, Boris Podhraski, Boris Putanec in Anton Završnik ter krogličar Mirko Kučič — zaradi odpovedi.

Tozd dodelava

Prišel: brusilec v grobi brusilnici Ivan Cvetko.

Odšel: brusilec v grobi brusilnici Jože Jurše.

Tozd Kristal

Prišli: steklobrusilci Igor Inkret, Branko Smeh, Jožef Stančič in Anton

Vrhovšek, umivalka stekla Milena Skrnikič in brisalka stekla Marija Graho-var.

Odšla: steklobrusilka Marija Mikuljan — upokojena ter steklobrusilec Michael Tkalec — na odsluženje kadrovskega roka v JLA.

Tozd servisne dejavnosti

Prišel: elektrotehnik — vodja tozda Peter Razpotnik.

Odšli: električar Jože Verk — na odsluženje kadrovskega roka v JLA in ključavničar Vlado Pale-Kosovec — odpoved.

Tozd dekor Kozje

Prišli: steklobrusilci Jože Gajer, Stanko Filipančič, Vladimir Klakočar, Franc Novak in Daniel Stus.

Odšli: steklobrusilec Janez Klakočar — na odsluženje kadrovskega roka v JLA in steklobrusilca Miroslav Geršak ter Marjan Lesjak in označevalka stekla Evica Turšič — odpoved.

Tozd Naše steklo

Prišli: namestnica poslovodje v prodajalni Jelena Sogorov in finančna referentka Katarina Janjič.

Odšli: referentka v računovodstvu Radmila Djinovski — upokojena in prodajalka Vida Rapič — odpoved.

Delovna skupnost skupnih služb

Prišla: tehnologinja za steklo stetanija Novak in samostojni oblikovalec Tihomir Tomič.

Odšla: knjigovodkinja v obračunu osebnih dohodkov Zdenka Inkret — upokojena.

Vsem novim sodelavcem želimo, da bi bili na delu kar najbolj uspešni in da bi se dobro počutili v novem delovnem okolju!

Sodelavcem, ki so se upokojili, želimo zaslužen počitek, kar najboljše zdravje in še dolgo življenje. Mladim, ki so odšli na odsluženje kadrovskega roka v JLA, pa želimo, da bi se nam s kakšnim pisemcem kdaj oglašili in da se po opravljeni državljski dolžnosti vrnejo med nas!

Rodili so se

V juniju in juliju se je našim sodelavcem rodilo sedem otrok: Bojan Čoh — sin Nade, Dejan Ivič — sin Marije, Milan Kovačič — sin Elizabete, Darinka Lončarič — hči Zofije, Romana Trafenik — hči Martina, Bernarda Turniški — hči Antona in Vito Vehovar — sin Franca!

Novorojenčkom želimo zdravje in sreče v življenju, staršem pa čestitamo!

Obiskali smo nekdanjega sodelavca

JAKOB INKRET

Pred kratkim je iz našega kolektiva odšel naš dolgoletni sodelavec Jakob Inkret. Upokojil se je...

Nekdaj je bila praksa — in ne bo napak, če jo s tem oživimo — da smo obiskali naše nekdanje sodelavce, jih povprašali, kako se počutijo, kaj delajo, kako so se vživeli v upokojsko življenje...

Večina jih je takšnih, ki so ob podobnih obiskih dobro razpoloženi in zadovoljni, če se znova srečamo in zanimamo drug za drugega. To pot pa je izgledala zadeva povsem drugače...

Malce neprijetno sem se počutil, ko sem naletel na zagrenjenega in z molkom obdanega Jakoba. Po dolgem prigorjanju, naj kaj pove o svoji pretekosti, sem zvedel tole:

»Kot mladenič sem se zaposlil najprej v rudniku v sosednji Hrvatski, nato sem delal v steklarni Boris Kidrič, kjer me je zatekla vojna. Takratne razmere so narekovala, da smo morali opravljati vsa mogoča dela. Leta 1956 sem postal član kolektiva Steklarske šole. Tista leta smo veliko delali na novi zgradbi, saj so bile šoli potrebne nove delavnice za praktični pouk učencev. Veliko je bilo treba žrtvovati, da smo z združenimi močmi učenec in takrat maloštevilnega šolskega kolektiva ustvarili boljše pogoje za

vzgojo mladega steklarskega kadra. Toda bili so to časi sluge in pripravljenosti na žrtve. Vedeli smo, kaj želimo in uspehi niso izostali. Delovne razmere so se izboljšale, kolektiv pa je številčno rasel.«

V razmišljanju, kaj je vzrok za njegovo zagrenjenost, mi je Jakob zaupal: »Ne morem trditi, da so se vzpo-

redno razvijali medsebojni odnosi, lahko pa trdim, kar je vsekakor neugodna resnica, da sem se iz leta v leto, ko mi je pešalo zdravje, vedno manj ugodno počutil v kolektivu. Tako je prišel čas, ko sem se neopazno umaknil iz delovnega okolja, v katerem sem delal 22 let in kjer sem poleg rednega dela vsa ta leta tudi vodil gasilsko društvo šole, ki se je ubadalo z začetniškimi težavami. Skoraj nerodno mi je, da bi ob morebitnem vprašanju, če se spominim kakšnega veselega dogodka, moral molčati. Zelo rad se spominjam nekaterih sodelavcev in sodelavk, ki so dokazali, da imajo razumevanje tudi do starejših in bolehnih sodelavcev in ki ne vidijo le sedanjosti, ampak upoštevajo tudi preteklost!«

Po takšnem pogovoru s sodelavcem dobi človek občutek, kakor da je vse črno; kar v resnici sicer ni. Res pa je, da nam ob vsakdanjih vprašanjih, ki jih rešujemo, uidejo tudi takšne podrobnosti, ki ne bi smele. To pomeni, da bi morali imeti veliko več potrpežljivosti in čuta za človekove vsakdanje stiske in jih reševati v obojestransko zadovoljstvo!

Našemu nekdanjemu sodelavcu želimo dolgo uživanje zasluženega pokoja!

TONE KLOKOCOVNIK

Se na mnoga, zdrava leta v pokoju, Jakob Inkret!

V spomin

SLAVKO PODHRAŠKI

Z veliko naglico je v soboto, 5. avgusta v poznih večernih urah boleče odjeknila žalostna novica o tragični smrti našega sodelavca Slavka.

Po opravljenem delu na ribniku, ki ga je Slavko bil vedno vesel, saj si je z drugimi člani ribiške družine »Klena s Huma na Sutli prizadeval, da bi uredili prijetno shajališče po napornem delu, se je pred odhodom domov želel osvežiti. Niti slutiti nismo mogli, da bo to njegovo zadnje snidenje s priljubljenim ribiškim krajem in s prijatelji. Vsi napori tovarišev, da bi ga rešili, so bili zaman. Med prevozom v bolnišnico je umrl.

Luč sveta je Slavko ugledal 28. 2. 1933 v zagorski vasi Brezno gornje kot sin preproste devetčlanske družine. Osnovno šolo je obiskoval v Prišlinu in ker skromno posestvo v rojstni vasi ni moglo preživljati številno družino, se je pozneje odselil. Posnemal je svoje številne prijatelje in sovaščane, ki so prihajali in še danes prihajajo v stek-

larno, da bi si zaslužili dodaten kruh in da bi ohranili steklarsko tradicijo. Vneto si je prizadeval kar se da uspo-

sobiti za opravljanje steklarskega poklica. Zal pa ni mogel v celoti uresničiti svojih želja, saj mu zdravje ni bilo naklonjeno. Kljub večkratnim operacijam so ostale posledice druge svetovne vojne in Slavko je postal invalid. In prav takšen je bil svetel primer vsem drugim invalidom, saj je kljub vsem težavam vztrajal v napornem steklarskem poklicu.

Slavko Podhraški je umrl v času, ko mu je do upokojitve manjkalo nekaj let, saj je z nami ustvarjal nad 28 let. S svojim pridnim in vestnim delom je veliko prispeval k rasti našega kolektiva. Zapustil je svoje najdražje — ženo in sinova potem, ko je skoraj iz nič ustvaril prijeten in urejen dom.

Iz naših vrst je nenadoma odšel marljiv in vesten sodelavec, dober tovariš in med ribiči priljubljen prijatelj. Takšnega bomo Slavka ohranili v trajnem spominu!

IVAN SITER

GLAS MLADIH

ZVEZA SOCIALISTIČNE MLADINE STEKLARNE HRASTNIK

AVGUST-SEPTEMBER 1978

Mladinska delovna brigada „Steklarji Jugoslavije“ prvič v Sloveniji

Mladi iz jugoslovanskih steklarn se že deveto leto organizirajo v mladinsko delovno brigado »Steklarji Jugoslavije«. V letošnjem letu je organizator te specifične brigade mladinska organizacija Steklarne Hrastnik, pokroviteljstvo nad brigado pa je prevzela OZD Steklarna Hrastnik. V

jugoslovanskih krajeh, sem povsem zadovoljen s sedanji rezultati. Vesel sem, da se znotraj brigade dobro razumemo, pa tudi sodelovanje z ostalima dvema brigadama v III. izmeni je na zadovoljivem nivoju. Prepričan sem, da bo brigada dobra ravno tako kot prejšnja leta in da se bomo na

219%. Prepričan sem, da bodo rezultati v drugi dekadi ravno tako dobri.

Zoran Spasić, Skopje, predsednik brigadne konference:

Zadovoljen sem, da se brigadirji iz naše brigade poleg dela na delovišču angažirajo tudi na področju popoldanskih aktivnosti. Večina brigadirjev obiskuje enega od štirih tečajev, ki so organizirani na akciji, prav tako pa se udeležujejo na področju brigadnih aktivnosti v naselju. Sem spadajo predvsem idejno-politično delo, kultura, šport in informiranje.

Pohvalno je to, da nas mladi iz Steklarne Hrastnik večkrat obiščejo in nam po potrebi tudi pomagajo. Sicer pa so nas doslej obiskali tudi predstavniki pokrovitelja — Steklarne Hrastnik — kulturno-umetniško društvo mladinske organizacije iz Pančevske steklarne in tudi predstavniki pokrovitelja — Steklarne Hrastnik, kulturno-umetniško društvo mladinske organizacije iz pančevske steklarne in tudi predstavniki nekaterih drugih steklarn in organizacij.

Marica Tepeš, Rogaska Slatina:

Zivljenje na akciji mi je zelo všeč, saj poleg tega dela Sloveni-

je spoznavamo tudi naše vrstnike iz vseh krajeh Jugoslavije. Mogoče imamo popoldne malo premalo prostega časa, saj se skoraj vsi vključujemo v katero od mnogih možnosti za izobraževanje in seveda delamo na področju interesne dejavnosti. Omenim naj, da smo organizirali tudi razstavo steklenih izdelkov, s katero smo predstavili asortiman naših steklarn plujskemu prebivalstvu. Tudi odnosi z domačini so zelo dobri, saj večkrat skupno z njimi organiziramo popoldanske udarniške delovne akcije. Kar žal mi je, da se bomo morali čez nekaj dni že posloviti.

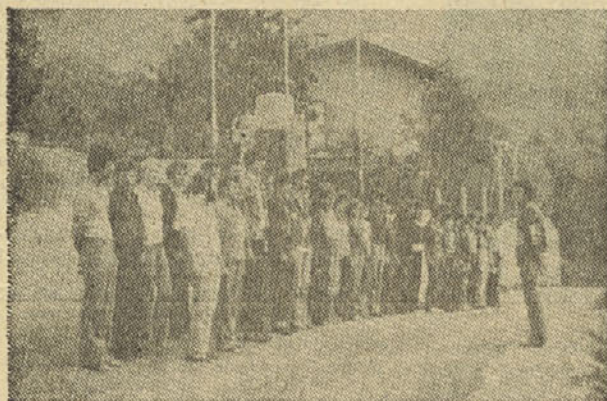
Igor Abram, Hrastnik:

Prvič sodelujem v mladinski delovni brigadi, sodelovanje na MDA Slovenske gorice '78 pa se mi šteje kot obvezna počitniška praksa, saj sem študent Steklarne Hrastnik. Zame je ta akcija veliko doživetje, saj si na akciji dva dneva nista enaka. Po dopoldanskem krampanju in lopatanju nas čakajo tečaji, športna tekmovalna, razna predavanja, kulturno-zabavni večeri...

Akcija nista samo kramp in lopata, ampak še vse kaj drugega. Če bom imel naslednje leto možnost, se bom spet udeležil kakšne delovne akcije.

Brigadirjem smo se zahvalili za odgovore in jim zaželeli še veliko uspehov na vseh področjih v zadnjih dneh akcije. HOO-RUKI tone b.

Mladinske delovne brigade steklarji Jugoslavije, tik pred odhodom na akcijo

»steklarski brigadi« so se zbrali mladi iz naslednjih steklarn: Paračin, Zaječar, Skopje, Pančevo, Pula, Lipik, Samobor, Straža, Rogaska Slatina in Hrastnik. Brigada dela na izgradnji primarnega vodovoda na MDA Slovenske gorice '78 v III. izmeni od 16. julija do 6. avgusta 1978.

Nekaj dni pred zaključkom akcije smo obiskali brigadirje in ob tej priložnosti zabeležili naslednje:

Rajko Zagar, Hrastnik, komandant brigade:

Glede na to, da je brigada sestavljena iz mladih iz desetih ju-

koncu akcije poslovili kot najboljši prijatelji z željo, da se naslednje leto spet zberemo v isti brigadi na eni izmed ostalih delovnih akcij v Jugoslaviji.

Jovo Rukavina, Pančevo, traser:

Na delovnih akcijah sodelujem že sedmič, četrtič pa v MDB Steklarji YU. Lahko rečem, da so rezultati na delovišču precej dobri. V prvi dekadi smo bili na trasi najuspešnejši, saj smo dosegli povprečno normo 180%. Tudi na udarni dan se je brigada izkazala, saj je dosegla normo z

Dopisujte v
Glas mladih

Jubilej godbe na pihala

NELOČLJIVIH 40 LET

Od leta 1938, ko se je porodila zamisel v takrat maloštevilnem steklarskem kolektivu, da požene iz njegovih vrst korenine godbeniška družina, mineva letos 40 let. Mineva plodnih in od steklarskega kolektiva neločljivih štirideset let . . .

Godba je bila ustanovljena z namenom, da bi prispevala svoj delež k kulturni rasti ožjega in širšega življenjskega prostora steklarjev, krajanov in okoličanov. Kakor kolektiv, iz katerega je vzniknila, so tudi njo pestile razne težave. Vsekakor ji je najhujši udarec prizadejala vojna. Posebej še zaradi tega, ker je bilo v njenih vrstah nekaj predvojnih komunistov in njihovih simpatizerjev. Na njih je okupator najbolj napel svoj uničevalni meč. S streljanjem talcev, z odganjanji v koncentracijska taborišča in z izgoni je močno razredčil godbeniške vrste.

Vnovično, kakovostno in množično rast so pričeli godbeniki šele po končani vojni. Številčno okrepljeni in z znanjem oboroženi so postali zastavonoše

kulturne dejavnosti. Namesto naštevavanja vseh nastopov bi bilo najbrž bolj prav, če bi naštevali, kje vse niso bili. Toda tudi tega ne bomo storili, ker bi bil naš trud zaman. Odzvali so se takrat, ko smo bili veseli in proslavljali pomembne obletnice, delovne znanje, praznike . . . Tudi takrat so bili z nami, ko smo žalovali za našimi dragimi, da bi nam v pogrebnih slovesnostih lajšali bolečine.

Prizadevnost godbenikov ni ostala brez odmeva. Poleg številnih priznanj in nagrad so prejeli lansko leto Priznanje OF, ki so si ga resnično zaslužili.

Tudi v povojnem času našim godbenikom ni bilo vselej z rožicami postlano. Pojavljala so se krizna obdobja, kot so bila na primer: zamenjava generacij,

odsotnost strokovnega vodje, odhajanje godbenikov v druge kraje ipd. Z vztrajnostjo predanih članov za vzgajanje mlajših kadrov pa so vse težave premostili manj boleče. In najbrž ne bo zamere, če zapišemo še to, da je bilo tu in tam tudi nekaj subjektivnih slabosti. Toda, le kje jih ni!?

Budnemu spremljevalcu razvoja naše godbe na pihala ne bo ušlo tudi to, da smo bili včasih malce krivični, ko smo odlašali s svojo pomočjo. Lahko bi rekli celo, da smo kakšno zadevo tudi zamudili. Toda še vedno je čas, da marsikaj popravimo, saj tare našo godbo še dovolj neurejenih vprašanj. Storimo to nemudoma! Sedaj, v jubilejnem letu! Izdatno! Godbeniki nam bodo to bogato vrnil! Tako kot vselej doslej! Gotovo! Tako bo koračnica in kakšna domača viža še bolj vesela!

Za ves trud hvala, iskrene čestitke za jubilej in želje za še veliko uspehov v prihodnje!

JOZE HALUZAN

Nekaj iz psihologije dela . . .

MEDČLOVEŠKI ODNOSI

Izraz medsebojni ali medčloveški odnosi je pravzaprav že zdavnaj skovala tuja industrijska sociologija in socialna psihologija zapadnega kapitalističnega sveta; seveda z razrednimi prizvoki. Nas tu bolj zanimajo odnosi ali razmerja, v katera vstopamo, v katerih živimo in delamo v naši družbi. Teh odnosov je nešteto: to so osnovni medčloveški odnosi, samoupravni odnosi, družbenoekonomski odnosi, odnosi do združenega dela, do delovnega kolektiva, dohodkovni odnosi, odnosi do družbene imovine, odnosi do dela in odgovornosti, odnosi do vsega, kar je domače, odnosi do domovine, odnosi predpostavljeneh do podrejenih in obratno, odnosi mlade generacije do starejše itd. Vsaka vrsta teh odnosov predstavlja posebno vsebino in bi terjala posebno razmišljanje.

Vsak človek kot družbeno bitje torej vstopa, ko živi in dela, v določene medčloveške ali družbene odnose. Ta razmerja ali odnosi so navdse pomembni posebno v današnji dobi velikanskih družbenih in tehničnih premikov, ko je človeku uspelo poleleti na lunu, približati se človeku pa ni uspelo. V svetu takšnih razmer in dimenzij je nevarno, da smo vse preveč tehnično drug na drugega navezani; preveč nas družijo in razdvajajo drugi

vidiki, premalo pa nas družijo zavest, da smo ljudje, ki več ali manj let skupaj delamo in živimo to malo ali veliko življenje. Dostikrat je preglobok prepad med nami, da bi se srečali in se odkrito pomenili. Treba se je znati približati drug drugemu, prodreti v notranjost sočloveka ter tako presojeti in ocenjevati človeka in stvari. Odkriti pogovor je edini most, ki zbližuje ljudi. Iskati je torej treba stične točke, ne pa tiste, ki razdvajajo.

Ljudje niso predmeti: . . .

V teh naših odnosih dostikrat premalo mislimo na to, da ljudje, ki so okrog nas, in mi z njimi, niso le predmeti, le neke predmetne postavke, ampak so živi ljudje in osebnosti. Koliko je še danes med ljudmi koristoljubja, nevoščljivosti in zavisti; kako malo je v njih zares človeškega! Zato je nujno, da čim več razmišljamo in govorimo o resničnih človeških odnosih. Samo v urejenih medsebojnih odnosih je lahko človek zadovoljen in kot tak lahko vlaga svoje žlahtne sile v svoje delo. To ste že gotovo občutili ali pa še boste . . . Naj ne bodo grenki ti občutki!

»Gorje mu, kadar . . .!«

Kako prijetno je človeku, državljanu, ko bere, da so v neki delovni organizaciji izjemno dobri medsebojni odnosi prispevali k doseženim uspehom. Ta medsebojna razmerja v delovni organizaciji izhajajo tudi iz pravilnega odnosa njenih članov do dela, do dolžnosti in do odgovornosti.

Delo pa ne sme biti tlaka ali samo sredstvo preživljanja, ampak naj bo cilj in smisel našega življenja. Taki medsebojni odnosi terjajo med drugim, da si pomagamo med seboj; da kolektiv priskoči na pomoč kolektivu ali kraju, ki ga je prizadela nesreča; da človek človeku pomaga, ki je v stiski: »Gorje mu, kdor v nesreči biva sam; a srečen ni, kdor srečo uživa sam«. Pravilni delovni odnosi zahtevajo tudi, da razumemo skrb in odgovornost predpostavljenega, da priskočimo na pomoč sodelavcu, če je preobremenjen s strokovnim, družbenopolitičnim, samoupravnim in drugim delom, in da sebično ne stojimo ob strani.

ČLOVEK — zapisano z velikimi črkami

V teh odnosih pa ni važno, koliko ima kdo let, ali je star in ne več mlad, mlad in še ne star...! Važno je, da ostane človek z velikimi črkami zapisan. Treba pa je gledati, da starejši ne bi imeli občutka, da so v napoto, da starejših ne bi napravili ali spreminjali z nepravilnim odnosom v razočarane in zagrenjene ljudi, čeprav so vložili dolgoletno živo delo v to, kar delovna organizacija in družba imata. Naj se tisti, ki glede tega nápak ravna in tako gazijo humane odnose, zavedajo, da bodo tudi sami nekoč

morda dočakali taka leta in da se bodo znašli v enakem položaju.

Gre torej za to, da bi se ljudje okrog sebe bolje razumeli, upoštevali in spoštovali, da bi stiki postali bolj zdravi, pristni in čim manj narejeni, da bi tako osrečevali nas in tiste, ki nas z njimi družijo kakršnakoli vez. Graditi je torej treba povsod prijetne in zares tovariške odnose, ki naj temeljijo v prvi vrsti na iskrenem, ne lažnem, medsebojnem upoštevanju in spoštovanju. Tako bo prijetnejše to naše malo življenje...

ANTON KOLAR, profesor — bivši pedagoški delavec na gimnaziji in Steklarski šoli v Rogaški Slatini

Nekaj nasvetov

ZLATA PRAVILA ZA VARNO DELO

Čeprav je še poletni čas, ne bo odveč spregovoriti o tem, kako delati varno in kako se izogniti nezgodam pri delu... Iz brošure »Zlata pravila« v zbirki Varstvo pri delu iz Beograda objavljamo napotke!

Pri delu z električnim tokom bodi previden!

NEZADOSTNA SEZNANJENOST z osnovnimi lastnostmi električnega toka — samo ena nepremišljena in nepravilna poteza, pogosto pa samo en dotik zadostuje, da umreš, da izbruhne požar ali nastane kakšna druga velika nesreča.

NE POSKUŠAJ kaj popravljati na električnih instalacijah in napravah če nisi strokovnjak za taka dela.

NE POZABI OBVESTITI svojega vodje, če opaziš kakšno golo žico ali kakšno drugo okvaro na električni instalaciji ali napravi; le-ta bo poklical strokovno osebo, ki bo okvaro popravila.

NIKDAR NE SMIES popravljati pregorelih električnih varovalk, temveč jih zamenjaj z novimi; če varovalka pregori, je to verjetno znak, da je treba kakšno okvaro odpraviti.

NE POZABI IZKLJUČITI glavnega stikala, prek katerega črpa stroj električni tok, če naj delavci za vzdrževanje strojev opravijo kakšno delo na napravi, ki je pod napetostjo.

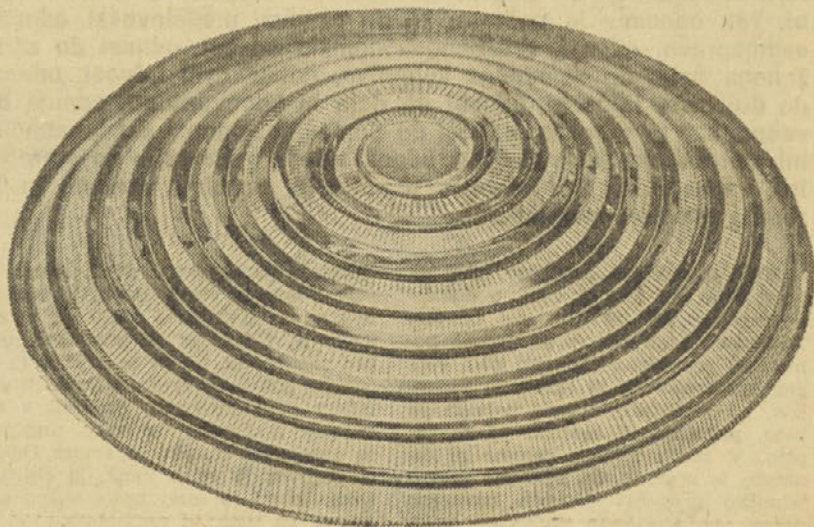
NE OMALOVAŽUJ PREDPISOV, s katerimi se nalaga obvezno ozemljitev delov naprave pod napetostjo — v svojem in v interesu svojih tovarišev.

NE UPORABLJAJ ročnih svetilk in podobnih naprav, če niso brezhibne in za-

varovane pred udarcem električnega toka.

NE VLEČI PO PODU KABLOV POD NAPETOSTJO, niti jih ne puščaj ležati

»Dolgočasja je poimenovala ena izmed učenk Steklarske šole tale svoj izpitni izdelek!

Pospravljeni delovni prostori prispevajo k varstvu dela

NE POZABI, da je prenekatera poškodba rezultat nereda in da z vzdrževanjem reda v delovnem prostoru daješ svoj prispevek k preprečevanju nesreč.

NE POZABI TUDI, da mora biti delovno mesto vedno čisto, da morajo biti vsak del orodja, razni pripomočki in predmet, ki se obdeluje, na svojem mestu; ne meči odpadkov in uporabljenih krp poleg koša za odpadke.

NE POZABI, da so spolzka tla lahko nevarna. Zato pazi, da bo pod vedno suh. Oljne in vodne luže takoj osuši ali jih potresi z zaganjem.

NE POZABI niti na svojo zadnjo dolžnost na koncu delovnega časa: ustavi stroj, očisti ga in če je treba — podmaži, da bo tvojega tovariša v izmeni ali pa tebe jutri dočakal pripravljen za delo.

V prometu se obnašaj s polno odgovornostjo!

NE PRETI NEVARNOST POSKODBE samo v obratu, na delovnem mestu, temveč tudi na poti z doma na delo n nazaj. Zato moraš tudi tam spoštovati pravila lepega vedenja: ne skači v avtobus, ko je že potegnil; ne obešaj se na njegova vrata in ne skači iz njega, dokler se ne ustavi; ne stoj na stopnicah ali na vhodni ploščadi vlaka ali pa med dvema voziloma; ne nagibaj se med vožnjo skozi okno; ne vozi s kolesom po

levi strani ceste; ne vozi s kolesom ponoči, če nisi pravilno osvetljen; ne hodi po desni strani ceste in ne hodi čez cesto na krajih, kjer ni prehodov za pešce.

NE ZLAGAJ nikakršnih predmetov pred zasilni izhod; le-ta mora biti vedno za primer nevarnosti prost.

NE PUSČAJ IN NE ZLAGAJ nikakršnih predmetov na raznih prometnih poteh, če ni dovolj prostora, da te vozilo ne bi poškodovalo.

NE PRERIVAJ SE skozi preveč ozke prehode, temveč hodi samo tam, kjer je to v obratu določeno.

NIK DAR NE BODI POVSEM PREPRICAN o tem, da je vsako breme po predpisih zloženo, da ne more pasti in da te ne more poškodovati, temveč se ne približuj preblizu natovorjenemu vozilu.

NE VOZI SE IN NE OBESAJ NA VOZILA, ki niso namenjena za prevoz ljudi. Tudi v vozilih za prevoz ljudi spoštuj odredbe voznika ali odgovorne osebe. Ne stoj na stopnicah vozila, temveč sedi ali stoj na za to določenem mestu.

NIK DAR NE PUSČAJ na prometnih poteh kakšnih predmetov, orodja, odpadkov ali drugo, čeprav samo začasno; prometne poti morajo biti vedno čiste in prehodne.

NE HODI PO PROMETNIH POTEH za vozilom, niti ne hodi čeznje na mestih, ki niso za to določena.

NE HODI PO STREHAH, ki so zgrajene iz lomljivega materiala (stekla in podobnega); uporabljal samo za to določene in zavarovane prehode ali primerno postavljene deske.

Vsako poškodbo takoj prijavil

NE POZABI, da moraš navidez še tako majhne ranice ali brezpomembne kožne bolezni takoj zdraviti; tako se izognemo infekciji rane in težkim ter dolgotrajnim kožnim obolenjem.

NE POZABI VSAKO, tudi najmanjšo poškodbo, takoj prijaviti svojemu neposrednemu vodji. Mnogo delavcev je izgubilo roko, vid pa tudi življenje zato, ker se niso pravočasno obrnili na zdravnika.

NE ZBIJAJ SALE, ne prepiraj se in ne draži tovarišev — niti na delovnem mestu niti v odmoru; takšno nereso vedenje ima lahko težke posledice.

NE SKRIVAJ KAKŠNE POSKODBE, ker s tem lahko spraviš sebe v veliko nevarnost, saj je samo zdravnik pristojen oceniti, ali ne bo morda imela tvoja poškodba resnih posledic.

NE BOŠ SE IZOGNIL KOMPLIKACIJAM, ki imajo lahko za tvoje zdravje daljnosežne posledice, če ne boš imel zaupanja v znanje zdravnika in če se ne boš dosledno držal njegovih nasvetov, navodil in priporočil o zdravljenju.

NE SRAMUJ SE IN NAJ TI NE BO NERODNO obvestiti neposrednega vodjo, da imaš kakšno prirojeno hibo ali če od časa do časa občutiš, da ti je slabo, saj lahko v takih trenutkih ogroziš svojo varnost in varnost svojih tovarišev. Če občutiš, da ti je slabo, zapusti delovno mesto; lahko bi padel v nezavest in se poškodoval.

Kako bomo uporabili odmor in bolniški dopust

NIKAR NE POČIVAJ med delovnim odmorom na krajih, kjer preži kakšna nevarnost: na prometnih poteh, na transportnih trakovih ali pod vozilom.

NE POZABI, da ima vsaka poškodba za posledico bolniški dopust in odsotnost z dela in da s tem ne prizadeneš škode samo ponesrečenemu temveč celotni delovni organizaciji, ker se s tem zmanjšuje proizvodnja in dohodek tvojega tozda ter tako tudi tvoj osebni dohodek.

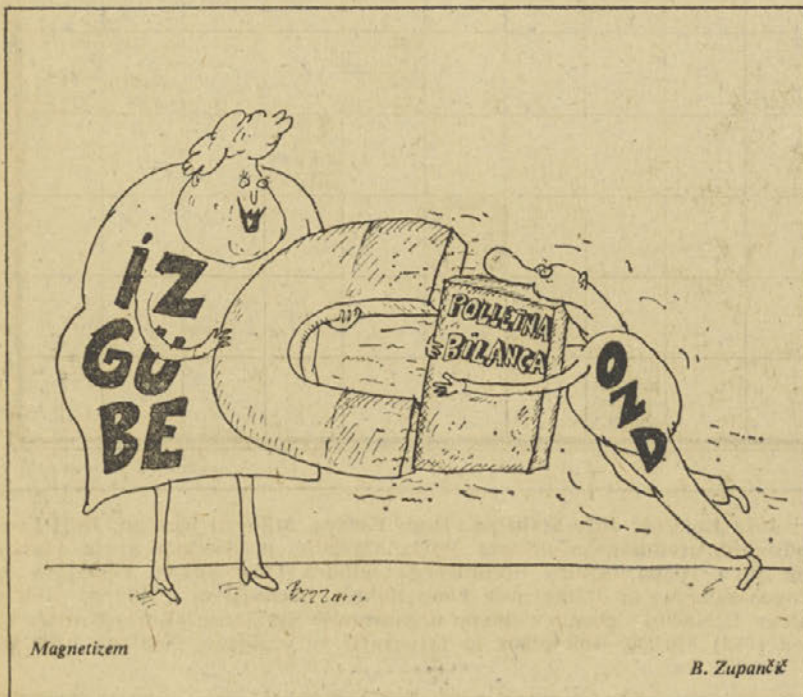
NE BOŠ SE OSVEŽIL po monotoniji vsakodnevnega dela in tudi ne okreplil za nadaljnje delovne napore, če ne boš svoj dnevni tedenski in letni počitek pravilno izkoristil za rekreacijo.

NE UTRUJAJ SE S TEZKIMI DELI v svojem prostem času, sicer boš prišel drug dan na delo utrujen. S tem povečuješ možnost poškodb.

NE OBISKUJ ZATOHLIH GOSTILN, kjer zastupiš svoj organizem s cigaretim dimom in z alkoholnimi hlapi. Temveč bodi čim več na čistem, svežem zraku in na sprehodih, ali pa se ukvarjaj s športom.

NIKAR NE MISLI, da je prva pomoč naloga samo določenih oseb ali organov sanitetnih služb. Tudi ti boš prišel v takšno situacijo, ko boš moral priskočiti na pomoč. Zato se seznanj z osnovnimi pravili dajanja prve pomoči.

IZPOSOJENO IZ »VEČERA«

Magnetizem

B. Zupančič

Za razvedrilo

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 53

Med reševalce, ki bodo sodelovali v reševanju nagradne križanke št. 53 in ki bodo pravočasno oddali ali poslali pravilne rešitve, bomo z žrebom razdelili za 150 dinarjev nagrad in sicer 1. nagrado 70 dinarjev, 2. nagrado 50 dinarjev in 3. nagrado 30 dinarjev!

Rešitev nagradne križanke pošljite na naslov: uredništvo časopisa »Steklar«, Steklarna »Boris Kidrič«, 63250 Rogaška Slatina, Ulica talcev 1, ali pa jo oddajte v nabiralnik za časopis »Steklar« pred vratarsko ložo. Upoštevali bomo le tiste rešitve, ki bodo pravilne in prišle na naslov uredništva do vključno 20. septembra. Na ovojnico ne pozabite pripisati »ZA NAGRADNO KRIŽANKA ŠT. 53!«.

Nagrajenci nagradne križanke št. 52 so: 1. nagrada 70 dinarjev Berta Coh, 2. nagrada 50 dinarjev Darja Cohn in 3. nagrada 30 dinarjev Milka Plemenitaš.

Wsem nagrajencem iskreno čestitamo!

Rešitev nagradne križanke št. 52: vodoravno — piroman, smalta, Avalin, trapist, latén, Konrad, ona, Ivanjščica, Mars, Irka, Ital a, pratika, Ru, maraton, motiv, Libanon, Romuni, vratar, vprašaj.

UREDNIŠTVO

STEKLAR	ČLAN GASIL- SKEGA DRUŠTVA	STOPNJA PRIDEV- NIKA ALI PRISLOVA	POJAV NA NEBU	UREJE- NOST, DISCIPLI- NA	STAR DENAR	IVAN TAVČAR	PRVA ČRKA	PTICA DUPLA- RICA	AFRIŠKE ŽIVALI Z DOLGIMI VRATOVNI	STAR. SLOV.- SMUCAR. SKAKALEC (MIRO)	IZRASI- KI NA GLAVI	NOVAK VIKTOR	PRVOT- NA GRŠKA MUZA	KUB.
ZVEZNA DRŽAVA V ZDA								OD KRTA IZRITA ZEMLJA						XDSITER
EINSTE- IN							SEPTEN- BER SLOV. PESNIK (ANTON)							
RAČUN. OSTANEK V RAČU- NOVOD- STVU						MESTO V SEVER. FRANCIJ OSMI DEL						DANFU IVO MOČVIR- SKA PTICA		
FILM. IGRALKA RINA				PREBI- VALEC SLOV. MESTA										
GEOMET- RIJSKI POJEM				POSRED- NIK V ELEKTRO- TENNIKI	DOLG SPORTNI ČOLN POVELJE					RAZLIČNI ČRKI GORA V JULIJCIH			ČLOVEK Z VELIKIMI OČMI	POLITIČ- NA ZVEZA, POBODBA
ELEK- TRONSKI VOLT			ZLATNIK BREZAL- KOVOLNA PIJACA								PRAVO- SLAVNI DUHOVNIK INŽENIR			
OGLJIK		ORODJE ZA SERANJE DELAVSKI SLET							HRVAŠKA POLITIČAR PLANINCI OSOBNI ZAJTEK					
STEKLAR	SEKRE- TAR IK ČK ŽKJ (STANE) AMPER							ALKO- HOLNA PIJACA BOR						
VAJA V KREPOS- TI, ZDRŽA- NOST							TV NAPOVE- DOVALEC (BORIS)							

Glasilo »Steklar« ureja uredniški odbor: Jože Božiček, Jože Halužan, Tomi Kočica, Milorad Kračun, Julij Lončarič, Poldo Ogrizek in Jovo Tišma. Predsednik uredniškega odbora Poldo Ogrizek, predsednik sveta glasila Ivan Šiter, glavni in odgovorni urednik Jovo Tišma, tajnica uredniškega odbora Cita Novak. Obdelava in oblikovanje sestavkov Dušan Rebolj, slikovna zasnova in oblikovanje Leon Rebolj. Uredništvo: steklarna »Boris Kidrič« 63250 Rogaška Slatina, Ulica talcev 1. Naslov: glasilo delovne organizacije Steklarne »Boris Kidrič« in Steklarske šole Rogaška Slatina. Telefon (063) 810-020. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Naklada 1.800 izvodov. Tiska ČGP Delo Ljubljana.